

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 24. 7. 2012 a je

VYKONATELNÉ dne 24. 8. 2012

Český telekomunikační úřad

Odbor legislativní a právní

Dne 1. 8. 2012 *Maláková*

16

Číslo jednací

ČTÚ-154 252/2010-606/XXX.vyř.

Praha

28. června 2012

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 107 odst. 10 a § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení čj. 154 252/2010-606, které bylo zahájeno na návrh navrhovatele Telefónica Czech Republic, a.s., dříve Telefónica O2 Czech Republic, a.s., IČO: 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Praha 4, proti odpůrci Spinoco Czech Republic, a.s., IČO: 247 68 774, se sídlem Šafránkova 1243/3, Praha 5, dříve Unient Communications, a.s., IČO: 630 78 171, se sídlem Šafránkova 1243/3, Praha 5, ve věci sporu o uzavření Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrhu navrhovatele na uzavření předloženého Dodatku č. 7 Smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005 částečně vyhovuje tak, že navrhovatel a odpůrce jsou povinni upravit svá práva a povinnosti ve Smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005 v tomto rozsahu:
 - 1) podle bodu 1.1 návrhu Dodatku č. 7 Služba koncového volání
čl. 1.2.5.8 Ceny za propojení veřejných pevných komunikačních sítí hrazené odpůrcem navrhovatelem, 1 tranzit - ve výši 0,34 Kč/min bez DPH silný provoz a 0,17 Kč/min bez DPH slabý provoz,
 - 2) podle bodu 1.2 návrhu Dodatku č. 7 Služba koncového volání
čl. 2.2.5.8 Ceny za propojení veřejných pevných komunikačních sítí hrazené navrhovatelem odpůrci, 1 tranzit ve výši 0,34 Kč/min bez DPH silný provoz a 0,17 Kč/min bez DPH slabý provoz,
 - 3) podle bodu 1.5 návrhu Dodatku č. 7 Služba přístupu ke službám bezplatného volání poskytovaná odpůrcem
čl. 2.4.5.6 (bez položek uvedených ve Volání v tranzitu). Ceny hrazené odpůrcem navrhovatelem za volání od navrhovatele do FOLO, MOLO 1 tranzit ve výši 0,36 Kč/min bez DPH silný provoz a 0,18 Kč/min bez DPH slabý provoz,
 - 4) podle bodu 1.7. návrhu Dodatku č. 7 Služba přenositelnosti čísla poskytovaná navrhovatelem čl. 1.12.11.9 Ceny za službu přenesení čísla hrazené odpůrcem takto:

Jednorázové ceny	cena (Kč) bez DPH
Cena za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky	391
Cena za přenesení čísla na základě komplexní objednávky	1 218
Cena za proces vrácení čísla účtovaná opouštěným operátorem na úhradu nákladů s procesem vrácení čísla	132
Cena za zpracování změny objednávky přenesení čísla	423
Cena za proces ABORT	1 759

Ceny za rok používání přeneseného čísla

Popis	Standardní poplatek	Poplatek za číslo/kód symetrický nebo lehce zapamatovatelný)*
Telefonní číslo s kódem číslovací oblast TC	1 Kč	1 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem DNe= 700	100 Kč	100 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem DNe= 971	1 000 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem DNe= 976	30 000 Kč	30 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC= 800	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 810 až 819 ,830 až 839, 844 až 846	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 820 až 829	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 840 až 842, 847 až 849	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 900, 906, 908 a 909	30 000 Kč	30 000 Kč

)* Dle definic uvedených v zákoně o elektronických komunikacích a prováděcích předpisech.

- 5) podle bodu 1.8 návrhu Dodatku č. 7 Služba přenositelnosti čísla poskytovaná odpůrcem čl. 2.5.11.10 Ceny za používání přeneseného čísla hrazené návrhovatelem, takto:

Jednorázové ceny	cena (Kč) bez DPH
Cena za přenesení čísla na základě jednoduché objednávky	391
Cena za přenesení čísla na základě komplexní objednávky	1 218
Cena za proces vrácení čísla účtovaná opouštěným operátorem na úhradu nákladů s procesem vrácení čísla	132
Cena za zpracování změny objednávky přenesení čísla	423
Cena za proces ABORT	1 759

Ceny za rok používání přeneseného čísla

Popis	Standardní poplatek	Poplatek za číslo/kód symetrický nebo lehce zapamatovatelný)*
Telefonní číslo s kódem číslovací oblast TC	1 Kč	1 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem DNe= 700	100 Kč	100 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem DNe= 971	1 000 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem DNe= 976	30 000 Kč	30 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC= 800	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC =		

810 až 819 ,830 až 839, 844 až 846	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 820 až 829	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 840 až 842, 847 až 849	800 Kč	2 000 Kč
Poplatek za číslo s příst. kódem SAC = 900, 906, 908 a 909	30 000 Kč	30 000 Kč

)*Dle definic uvedených v zákoně o elektronických komunikacích a prováděcích předpisech.

ve lhůtě do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

- II. Podle § 141 odst. 7 správního řádu se návrh navrhovatele ve zbývajících částech zamítá.
- III. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích se žádnému účastníku náhrada nákladů správního řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

Dne 15. 12. 2010 bylo na návrh navrhovatele u správního orgánu zahájeno sporné správní řízení čj. ČTÚ-154 252/2010-606 o uzavření Dodatku č. 7 ke Smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005 za účelem uvedení smlouvy o propojení do souladu s rozhodnutími o ceně Českého telekomunikačního úřadu č. CEN/9/11.2008-4, CEN/8/11.2008-3, CEN/16/01.2009-2, CEN/3/04.2010-67 a CEN/7/04.2010-68. Na základě uvedených rozhodnutí o ceně bylo uloženo navrhovateli sjednat si ceny pro existující smluvní vztahy podle těchto rozhodnutí vč. termínů, od kdy lze tyto stanovené ceny uplatňovat. Na základě rozhodnutí o ceně č. CEN/9/11.2008-4, CEN/8/11.2008-3, CEN/16/01.2009-2 se navrhovatel pokoušel s odpůrcem uzavřít dodatek na stanovené ceny, ale k uzavření dodatku nedošlo.

O uzavření dodatku na základě rozhodnutí o ceně CEN/3/04.2010-67 a CEN/7/04.2010-68 začal navrhovatel jednat s odpůrcem již dne 25. 1. 2010, kdy odpůrci zaslal rozšířený návrh dodatku, který obsahoval změny cen vyplývající z těchto rozhodnutí o ceně. Přesto, že jednání mezi navrhovatelem a odpůrcem vypadala, že dojde k uzavření Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení, jehož předmětem bylo sjednání cen v souladu se všemi výše uvedenými rozhodnutími o ceně, k uzavření dodatku nedošlo. Odpůrce podmiňoval uzavření Dodatku č. 7 uzavřením Dodatku č. 8 ke smlouvě o propojení. S tímto navrhovatel nesouhlasil, resp. požadoval uzavření Dodatku č. 7 bez dodatečných podmínek.

S ohledem na skutečnost, že k uzavření Dodatku č. 7 nedošlo do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu dodatku v souladu s § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, navrhl navrhovatel, aby o povinnosti uzavřít Dodatek rozhodl správní orgán v souladu s § 127 zákona o elektronických komunikacích a uložil odpůrci uhradit náhradu nákladů správního řízení za uhrazený správní poplatek ve výši 10.000,- Kč.

K zahájenému správnímu řízení se dopisem ze dne 18. 1. 2011 vyjádřil odpůrce. Uvedl, že navrhovatel požaduje uzavřít dodatek v takovém rozsahu, který nerespektuje navrhovatelem uvedená rozhodnutí o ceně. Týká se to zejména bodů 2.1, 2.5, 2.6, 2.8 a 2.11 navrženého Dodatku č. 7, které jsou pro odpůrce neakceptovatelné. Dále odpůrce uvedl, že s navrhovatelem je diskutováno jiné rozsáhlejší znění dodatku, u kterého ještě neuplynula lhůta dle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Na základě uvedeného pak odpůrce dovozuje, že navrhovatel „nemá nárok na změnu Propojovací smlouvy ve znění, jak jej uvádí v Dodatku č. 7, a proto by neměl správní orgán návrhu navrhovatele vyhovět, ale naopak jej zamítnout“. Odpůrce se domnívá, že dojde s navrhovatelem ke sjednání smluvní úpravy, která bude vyhovovat oběma smluvním stranám. Proto navrhl, aby správní orgán rozhodl tak, že odmítá podle § 128 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodnout

spor, a pokud by správní orgán shledal, že nejsou dány podmínky podle § 128 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, aby návrh zamítl.

K vyjádření odpůrce navrhovatel uvedl v dopise ze dne 1. 2. 2011 zejména, že nesouhlasí s rozšířením předmětu řízení na jiné otázky, než je dohoda o dodatku ke smlouvě o propojení, kterým se smlouva o propojení dostane do souladu s předmětnými rozhodnutími o ceně. O dalších návrzích je navrhovatel připraven dále jednat, ale tyto otázky nejsou předmětem podání navrhovatele. Podle navrhovatele neexistují důvody, proč spojit řízení o rozhodnutí tohoto sporu a případné jiné spory týkající se smlouvy o propojení. Podle navrhovatele je naléhavý právní zájem na rychlém vyřešení otázky cen za propojení, aby byl narovnan nežádoucí právní stav. Navrhovatel opět uvedl, že odpůrce původně se zněním Dodatku č. 7 souhlasil, proto jej navrhovatel zaslal odpůrci k podpisu, přičemž z jeho strany již byl Dodatek č. 7 podepsán.

K namítanému nesouhlasu odpůrce s body 2.1 až 2.8 Dodatku č. 7 navrhovatel uvedl, že struktura těchto bodů kopíruje platnou smlouvu – uvádí 2 tranzity, a liší se pouze v údajích o cenách. Navrhovatel uvedl, že je možno o změně struktury smlouvy jednat, ale tato povinnost nevyplývá z rozhodnutí o ceně. Navrhovatel uvedl, že odpůrce pokud předává volání do jiných tranzitních obvodů, jedná se již o volání přes 2 tranzitní ústředny. Ceny za takovéto volání nejsou předmětem cenové regulace, ale navrhovatel je uplatňuje nediskriminačně vůči všem operátorům na základě platné referenční nabídky propojení. Proto navrhovatel nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že tyto ceny odporují jednotlivým rozhodnutím o ceně. Služba 2 tranzity je součástí služby koncového volání k účastníkům veřejné komunikační sítě navrhovatele, kde je také popsána, a tedy cena za 2 tranzity je součástí této služby.

K bodu 2.11 navrhovatel uvedl, že pro volání do neveřejných sítí s přístupovým kódem 95X, 973, 974 připojeným k síti navrhovatele nelze určit, ve kterém přístupovém bodě síť je volání ukončeno, zda v příslušném tranzitním obvodu nebo v jiném tranzitním obvodu. Proto je cena stanovena jako průměr mezi cenou za 1. a 2. tranzit. Změna ceny tedy zohledňuje změnu ceny stanovenou rozhodnutím o ceně. Na důkaz svého tvrzení se navrhovatel odvolává na svou zveřejněnou referenční nabídku.

Dále navrhovatel uvedl, že návrh Dodatku č. 7 je plně v souladu s rozhodnutím o ceně a že byl s odpůrcem projednán. Uzavření Dodatku č. 7 je povinnost vyplývající z rozhodnutí o ceně. O dalších změnách smlouvy o propojení je navrhovatel připraven jednat, ale změny smlouvy jsou věcí dohody stran. Proto by tyto dvě záležitosti neměly být spojovány.

Navrhovatel uvádí, že návrh Dodatku č. 7 byl odpůrci znám nejpozději dne 7. 9. 2010, proto tvrzení odpůrce o tom, že dosud neuplynula lhůta podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, je nepravdivé. Podle navrhovatele jsou z jeho strany vyčerpány všechny možnosti uzavřít Dodatek ke smlouvě o propojení, aby byla smlouva o propojení v souladu s rozhodnutími o ceně. Proto stále trvá na návrhu rozhodnutí, který uvedl ve svém podání ze dne 15. 12. 2010.

Ke stanovisku navrhovatele se již odpůrce nevyjádřil, ačkoliv mu bylo správním orgánem toto vyjádření zasláno dopisem ze dne 3. 2. 2010.

Aby mohl správní orgán o věci rozhodnout, vyzval navrhovatele dopisem ze dne 18. 4. 2011, aby svůj návrh na zahájení správního řízení doplnil tak, aby bylo jednoznačně zřejmé, které části příloženého dodatku vyplývají z regulační činnosti Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Úřad“), resp. aby k jednotlivým bodům dodatku uvedl konkrétní aktuální rozhodnutí o ceně, na které se ve svém návrhu obecně odkazuje a která mají být tou kterou částí dodatku implementována. Zároveň správní orgán mimo jiné upozornil navrhovatele, že je oprávněn rozhodovat spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti podle § 127 zákona o elektronických komunikacích pouze za předpokladu, že se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Na základě uvedeného tak nemůže správní orgán rozhodovat o těch sporech, které nevyplývají z regulační činnosti

správním orgánu na základě provedených analýz relevantních trhů, resp. nemůže rozhodovat o uzavření dodatku na ceny, jejichž výše nepodléhá regulaci správním orgánu.

K požadavku správním orgánu se dopisem ze dne 3. 5. 2011 vyjádřil navrhovatel. Doplnil do svého návrhu dodatku – ke konkrétní ceně služby - informaci o příslušném rozhodnutí o ceně, ze kterého tato cena vyplývá. Dále navrhovatel označil případy, kdy se cena služby nemění oproti dosavadnímu znění smlouvy a v textu dodatku je uvedena pouze z důvodu dodržení stejné struktury textu jako u dosavadního znění smlouvy. K ceně za přenesení čísla navrhovatel sdělil, že je určena dle tzv. oznámení nákladově orientovaných cen Úřadem. Další ceny pod bodem 2.x.x.x dodatku nepodléhají podle navrhovatele přímo cenové regulaci, byly však dohodnuty s odpůrcem a obě strany v souladu s takovou dohodou již v minulosti postupovaly (z věcného hlediska tedy nejsou předmětem sporu, problémem je zde obstrukční jednání odpůrce). Navrhovatel upozorňuje, že služba dle ustanovení č. 2.2.3.2. Dodatku č. 7 je součástí relevantního trhu ukončení volání (terminace) v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě, kde byly odpůrci jako podniky s významnou tržní silou rozhodnutím REM/3/05.2010-72 uloženy povinnosti (nápravná opatření) průhlednosti a nediskriminace. Odpůrce je tedy i při sjednávání dohody o cenách za tyto služby vázán těmito povinnostmi. Navrhovatel dále uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí č. REM/3/05.2010-72 (strana 3, čtvrtý odstavec) je mimo jiné uvedeno, že „... při řešení těchto sporů bude (správní úřad) vycházet z principu symetrické regulace (cen)“. Dále navrhovatel uvedl, že některé ceny (tranzit a tzv. dosměrování) se skládají ze dvou složek, přičemž pouze jednou z nich je cena, na kterou se vztahuje rozhodnutí o ceně. V těchto případech obsahuje Dodatek č. 7 změnu těchto cen (dohodnutou s odpůrcem) v tom smyslu, že složka ceny, která nepodléhá rozhodnutí o ceně, zůstává beze změny, a složka ceny, která je předmětem cenové regulace, se upravuje v souladu s rozhodnutím o ceně. U některých cen je jejich výše určena existující závaznou dohodou s třetí osobou (jiným operátorem), eventuálně cenovou regulací, která se vztahuje na cenu služby poskytované třetí osobou (jiným operátorem). Takové ceny jsou převzaty z příslušných dohod, rozhodnutí o ceně či oznámení operátorů beze změny. Zároveň navrhovatel přiložil návrh dodatku, ve kterém k jednotlivým položkám doplnil odkaz na příslušné rozhodnutí o ceně, ze kterého uvedená částka vyplývá nebo písmeno „N“, kterým označil položky, u kterých dle navrhovatele nedochází ke změně ceny a tyto ceny byly dohodnuty s odpůrcem smluvně.

K vyjádření navrhovatele uvedl odpůrce ve svém dopise ze dne 17. 5. 2011, že nastavení cen navrhovatelem za služby označené písmenem „N“, které se oproti dosavadnímu znění smlouvy nemění, považuje za neodůvodněné za situace, kdy ceny za předmětné služby mají vycházet z předmětných rozhodnutí Úřadu o ceně. Tyto ceny jsou limitovány maximální výší uvedenou v rozhodnutí o ceně (nikoliv dohodou smluvních stran) a nesouhlasí proto s tím, že by u těchto položek nemohlo dojít ke snížení cen, nebo ke sjednání ceny nové, když je zřejmé, že nákladové položky za tyto služby byly a jsou stanovovány v souvislosti s regulovanou cenou propojení, tj. s rozhodnutími o ceně. Dále odpůrce uvedl, že řada takto označených položek („N“) sjednána nebyla. Odpůrce uvedl, že z kapacitních důvodů podrobný soupis položek smluvně neupravených či jinak upravených cen zašle správnímu orgánu co nejdříve.

Odpůrce rovněž nesouhlasí s tvrzením navrhovatele, že ceny označené v Dodatku č. 7 vysvětlivkou (bod 2.x.x.x) nepodléhají sice cenové regulaci, ale byly dohodnuty s odpůrcem. Odpůrce uvádí, že k oboustranné dohodě v rozsahu uvedeném v Dodatku č. 7 nedošlo, ani navrhovatel nedoložil žádný důkaz, kterým by doložil své tvrzení.

Odpůrce nesouhlasí ani s tvrzením, že by se z jeho strany jednalo o obstrukce. Naopak odpůrce uvádí, že ve svém vyjádření ze dne 18. 1. 2011, na které se odvolává, popsal a doložil průběh vyjednávání demonstrující jeho vůli dosáhnout dohody. Naopak odpůrce uvádí, že to byl navrhovatel, kdo zmařil celý negociační proces, když zaslal odpůrci dne 26. 10. 2010 již jím podepsaný návrh Dodatku č. 7 a vynucoval si jeho podepsání po odpůrci, ačkoliv návrh dodatku byl v rozporu s dosavadní dohodou stran a věcně odlišný od dosud projednávaného znění.

Dále odpůrce nesouhlasí s návrhem navrhovatele uvádět cenovou kategorii „2 tranzity“, když je navrhovatelem označována jako cena smluvní a neměnná. Podle odpůrce samotná rozhodnutí o ceně nestanovují „2 tranzit“ ani neukládají subjektům takovou službu poskytovat, sjednávat nebo požadovat. Navíc, má-li být tato položka předmětem dohody smluvních stran, nemůže být na ni nahlíženo jako na položku neměnnou a ani na položku, jejíž zahrnutí do dodatku by si mohla některá ze smluvních stran vynuocovat. Cena za propojení je dle rozhodnutí o ceně označována jako cena maximální a odpůrce v tomto spatřuje jednání navrhovatele obehát regulační rámec cenových opatření a i zákon o elektronických komunikacích, neboť položkou „tranzit 2“ jsou uměle zvyšovány ceny nad rámec rozhodnutí o ceně. Odpůrce uvádí, že se navrhovatel ve svém vyjádření odvolává na rozhodnutí správního orgánu REM/3/05.2010-72, jímž jsou uloženy povinnosti průhlednosti a nediskriminace a tvrdí, že jednání odpůrce je právě v rozporu s těmito povinnostmi.

S tím však odpůrce nesouhlasí a jak uvádí, je přesvědčen o tom, že při obecném snížení základních cen v tržním prostředí je naprosto legitimní požadovat v rámci negociačního procesu úpravu těchto cen. Podle odpůrce není jednání navrhovatele vůči odpůrci standardní, když u cen za informační linky navrhovatele po odpůrci požaduje, aby odpůrce účtoval navrhovateli nižší ceny, než je tomu u jiných operátorů, čímž navrhovatel podmiňuje provoz těchto služeb, resp. směrování hovorů z telekomunikační sítě navrhovatele na tyto služby. Navrhovatel se dále odkazuje na rozhodnutí REM/3/05/2010-72 a „symetrickou regulaci cen“, přitom je to právě navrhovatel, kdo jedná v rozporu se symetrickou regulací cen při prosazování kategorie „2 tranzity“.

Dále odpůrce uvádí, že cena služeb, jejichž výše je stanovena smluvními vztahy navrhovatele s třetími osobami (operátory), je výhradně záležitostí daných smluvních stran a nejsou pro odpůrce závazné. Pokud by to tak mělo být, tak odpůrce uvádí, že by tato třetí osoba musela být smluvní stranou v ujednání navrhovatele a odpůrce.

Podle odpůrce návrh dodatku předložený navrhovatelem je velice komplexní, ale přesto má věcné a i formální chyby a řada ustanovení se jeví jako nejasná. Podle odpůrce jsou zejména spornými následující body. Bod č. 2.1 a 2.5, a to veškeré ceny označené jako ceny za tranzit 2, a navrhuje pouze jedno označení, a to cena za propojení (bez rozlišení cena za tranzit 1 a za tranzit 2). Bod 2.5 - navržené ceny MOLO2-> „Unient“ nesledují snížení propojovacích poplatků mezi pevnou a mobilní sítí. Dle názoru odpůrce by měla platit reciproční cena, která respektuje snížení propojovacích poplatků FOLO/MOLO a následně by měl být uplatněn ve všech případech shodný tranzitní poplatek, který by měl být pro všechny případy volání. Díky symetrické regulaci cen by pak měla být cena volání stanovena jako cena sjednaná s daným operátorem a následně aplikovat tranzitní poplatek. Obecně podle odpůrce by stejné podmínky výpočtu měly platit pro všechny tranzitní ceny (včetně GTS/FOLO) v tomto bodě. Zároveň odpůrce uvedl, že se společností GTS Czech nemá sjednanou službu 2 tranzity, kterou navrhovatel navrhuje účtovat. Bod 2.6 Tabulka 3 odpůrce navrhuje opět vypustit ceny za 2 tranzity. Uvádí, že tyto ceny žádný z jiných operátorů odpůrci neúčtuje a v regulačních opatřeních správního orgánu nevidí také oporu, aby je mohl navrhovatel účtovat. Podle názoru odpůrce celý odstavec není v souladu s aktuální propojovací smlouvou, neboť ceny jsou uvedené v čl. 1.10 smlouvy. Dále odpůrce nesouhlasí s tím, že má sjednané ceny informačních linek uvedené na str. 8 návrhu dodatku. Dle podkladů odpůrce mají s navrhovatelem sjednané ceny podstatně nižší, zejména pro službu 1188, kterou jak odpůrce uvádí, přesunul navrhovatel do své mobilní sítě a tím zvýšil propojovací cenu služby bez změny její kvality nebo obsahu. Bod 2.8 také navrhuje odpůrce vypustit cenu za 2 tranzity ze stejných důvodů. K bodu 2.11 odpůrce uvedl, že navrhuje dodržet maximální ceny stanovené rozhodnutím CEN a nevypočítávat jako cenu průměrnou mezi 1T/2T, neboť tento způsob výpočtu cen není v rozhodnutí o ceně CEN/9/11.2008 uveden.

Závěrem odpůrce uvedl, že se navrhovatel domáhá uzavření dodatku, který v mnoha ohledech neodpovídá platným předpisům – rozhodnutím o ceně. Tento návrh dodatku navrhovatel s odpůrcem neprojednal, neboť předmětný návrh dodatku neodpovídal znění dodatku, které bylo stranami projednááno. K tomuto znění Dodatku č. 7 nebylo ze strany

navrhovatele zahájeno jednání ve smyslu § 80 odst. 4, resp. 5 zákona o elektronických komunikacích, proto nemohla ani uplynout lhůta stanovená v uvedeném ustanovení. Podle odpůrce je prokázáno, že změny Smlouvy o propojení požadované navrhovatelem jsou v rozporu se zásadami nediskriminace, objektivnosti, transparentnosti a proporcionality, s nimiž mají být ustanovení zákona o elektronických komunikacích vykládána. Prosazení změn v Dodatku č. 7 není podle odpůrce navrhovatel oprávněn požadovat prostřednictvím správního orgánu.

Na výzvu správního orgánu ze dne 23. 5. 2011 se navrhovatel vyjádřil k podání odpůrce ve svém dopise ze dne 3. 6. 2011, který byl doručen elektronicky správnímu orgánu dne 7. 6. 2011.

Navrhovatel k vymezení předmětu sporu uvedl, že sporné body považuje za dostatečně vymezené. Navrhovatel se domáhá rozhodnutí pouze ohledně těch cen, které nejsou v dodatku označeny písmenem „N“, popř. celé tabulky označené písmenem „N“. Dále navrhovatel uvedl, že pokud by správní orgán či odpůrce považoval za sporné i navrhovatelem označené nesporné položky, tak navrhovatel zužuje svůj návrh ve smyslu § 45 odst. 4 správního řádu pouze na sporné položky, tj. na ty, které v dodatku zasláném správnímu orgánu jako příloha vyjádření ze dne 3. 5. 2011 nejsou označeny písmenem „N“ a o těchto bodech je třeba rozhodnout. Podle navrhovatele je třeba uvést smlouvu o propojení do souladu

- s rozhodnutími o ceně č. CEN/9/11.2008-4, č. CEN /8/11.2008-3, č. CEN/16/01.2009-2, č. CEN/3/04.2010-67 a č. CEN/7/04.2010-68, ve kterých jsou výslovně stanoveny ceny jako maximální,

- s uvedenými rozhodnutími o ceně i ve speciálních případech, jako jsou ceny za služby tranzit a „dosměrování“, kde je cena podléhající regulaci cen jednou ze složek celkové ceny,

- se sdělením Úřadu čj. 102 939/2010-611/VIII.vyř. ohledně nákladové orientace cen za přenesení čísla z mobilní a fixní sítě navrhovatele a s povinnostmi dle § 55 zákona o elektronických komunikacích,

- resp. zachovat symetrii cen za terminaci v pevných sítích. Na cenu terminace v síti odpůrce se nevztahuje žádné z vydaných rozhodnutí o ceně. Princip symetrie cen však vyplývá z regulační činnosti Úřadu, např. z odůvodnění rozhodnutí REM/3/05.2010-72, kde je uvedeno, že při řešení těchto sporů bude (správní úřad) vycházet z principu symetrické regulace (cen).

- se smluvními závazky navrhovatele vůči třetím osobám (jiným operátorům), eventuálně s cenovou regulací, která se vztahuje na cenu služby poskytované třetí osobou (jiným operátorem). Uvedené ceny jsou převzaty z příslušných dohod, rozhodnutí o ceně či oznámení operátorů beze změny.

K cenám označeným písmenem „N“ v Dodatku č. 7 – cena za „2 tranzity“ navrhovatel uvedl, že argumentace odpůrce není srozumitelná. Navrhovatel písmenem „N“, podle svého vyjádření, zvýraznil ceny, které jsou shodné s cenami uvedenými v existující smlouvě o propojení a v návrhu Dodatku č. 7 jsou tyto body uvedeny pouze z důvodu, aby výsledné rozhodnutí obsahovalo text a tabulky s cenami formátem shodné se stávající přílohou smlouvy o propojení. Navrhovatel uvedl, že ceny označené písmenem „N“ vč. ceny za 2 tranzity, nejsou sporné a nejsou předmětem tohoto řízení a navrhovatel nenavrhuje, jak uvedl, žádné rozhodnutí správního orgánu v této oblasti. Tyto smlouvy jsou upraveny platnou smlouvou a nejsou v rozporu se žádnou zákonnou povinností nebo povinností vyplývající z regulační činnosti Úřadu. Ohledně těchto cen není v současné době dána pravomoc správnímu orgánu o těchto cenách rozhodnout, není o nich sporu, a pokud by se jednalo o spor, nejednalo by se o spor, který by se týkal povinností uložených přímo zákonem o elektronických komunikacích anebo na jeho základě ve smyslu § 127 zákona o elektronických komunikacích. Námitky odpůrce proto nejsou pro toto řízení relevantní.

K problematice ceny za „2 tranzity“ navrhovatel uvedl, že ač tato cena není předmětem řízení, tak tato cena vyplývá ze situace, kdy síť navrhovatele není propojena se sítí odpůrce ve všech přístupových bodech a některé hovory jsou nutně směřovány přes dvě tranzitní ústředny navrhovatele. K neoznačeným cenám v Dodatku č. 7 navrhovatel uvedl, že u těchto cen platí věcná shoda, strany si tyto ceny fakturují i platí. Tvrzení odpůrce je tedy v rozporu s jeho projevy vůle a faktickým chováním. Shoda stran ohledně záměru uzavřít Dodatek č. 7 je podle navrhovatele prokázána zápisem z příslušného jednání, který je součástí spisu. Dodatečné požadavky odpůrce pro podpis Dodatku č. 7 byly kladeny až následně a ani věcně s Dodatkem č. 7 nesouvisejí. Přitom odpůrce z věcného hlediska obsah Dodatku č. 7 nerozporoval. K cenám za informační linky navrhovatel uvedl, že tyto ceny se liší u některých operátorů, ale jsou nediskriminační a stejné pro všechny propojené operátory. Podle navrhovatele by jednání o těchto cenách trvalo měsíce, protože tyto ceny by bylo možno uplatnit až poté, co by byly dohodnuty se všemi operátory. Navrhovatel uvedl, že odpůrce v minulosti postupoval tak, že službu volání na informační linky vypověděl, ale po uplynutí výpovědní doby projevil zájem o pokračování v poskytování služby, proto je služba nadále poskytována. Tato problematika není podle navrhovatele otázkou spornou.

Navrhovatel ke konkrétním jednotlivým námitkám odpůrce uvedl:

bod 2.1 a 2.5 – požadavek odpůrce je v rozporu se strukturou sítě odpůrce, koncepční změna smlouvy o propojení není obsahem návrhu navrhovatele a není předmětem tohoto řízení,

bod 2.5 – požadavek odpůrce není srozumitelný, zřejmě se jedná o změnu koncepce smlouvy, což není předmětem tohoto řízení,

bod 2.6, tabulka 3 a bod 2.8 - jedná se o změnu koncepce smlouvy, což není předmětem regulace cen, není obsahem návrhu navrhovatele a není předmětem tohoto řízení. Tato otázka je předmětem jednání o Dodatku č. 8 ke smlouvě o propojení, které však navrhovatel odmítá,

bod 2.11 - jedná se o cenu volání do neveřejných sítí elektronických komunikací, tento princip, odsouhlasený všemi dalšími operátory, byl uplatněn z důvodu utajení při volání do neveřejné sítě Ministerstva obrany. Jedná se o změnu koncepce smlouvy, což není předmětem regulace cen, není obsahem návrhu navrhovatele a není předmětem tohoto řízení.

Dále navrhovatel uvedl, že tvrzení odpůrce neodpovídá skutečnosti, zejména to, že předmětem návrhu navrhovatele jsou otázky, které nebyly s odpůrcem zatím projednávány a nelze o nich proto rozhodovat pro nedostatek podmínek řízení. Z délky času, po které jednání probíhá, je zjevné, že navrhovatel vyčerpал všechny možnosti, jak dosáhnout dohody smírnou cestou. Navíc řadu námitek uplatnil odpůrce až v rámci správního řízení.

V závěru svého podání navrhovatel uvedl, že se domnívá, že do doby vydání rozhodnutí v tomto sporu, bude odpůrce spojovat obchodní otázky se smluvními náležitostmi, které vyplývají z regulačních pravidel a jedná se tedy o pouhé promítnutí regulačních pravidel do smlouvy a o zajištění právní jistoty smluvních stran. Podle navrhovatele se odpůrce svým jednáním snaží docílit toho, že mu navrhovatel poskytne obchodní ústupky, když odpůrce umožní právní jistotu v oblasti regulovaných cen, což je podle navrhovatele nepřijatelné, je to v rozporu se smyslem regulace a zásadami poctivého obchodního styku. Účelem regulace není podle navrhovatele dostat nositele povinností do tísně, kterou smluvní partneři využijí k vynucování ústupků nesouvisejících s předmětem a cílem regulace.

K vyjádření navrhovatele uvedl odpůrce mimo jiné ve svém dopise ze dne 20. 6. 2011, že cílem tohoto správního řízení je dosažení uzavření příslušné smlouvy o přístupu, resp. o propojení, a toho lze dosáhnout pouze rozhodnutím týkajícím se všech existujících sporných částí předmětné smlouvy. Podle názoru odpůrce však účel správního řízení nebude dosažen, pokud předmětem sporu budou pouze body Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení, neboť by uzavření Dodatku č. 7 bránilo další objektivně existující sporné body, na které se v tomto

řízení stále odkazuje odpůrce. Odpůrce uvedl, že považuje zúžení návrhu na zahájení správního řízení navrhovatelem (o položky označené písmenem „N“) za vyjádření, kterým navrhovatel nerozporuje protinávry odpůrce a souhlasí s námitkami a úpravami odpůrce v celém jejich rozsahu.

Dále odpůrce uvedl ve svém vyjádření, že nenamítá nic proti uvedení předmětné smlouvy o propojení do souladu s rozhodnutími o ceně, na které se odkazuje navrhovatel. Z předchozích vyjádření navrhovatele však vyplývá, že navrhovatel svými navrhovanými změnami jde nad rámec těchto rozhodnutí o ceně a i nad rámec rozhodnutí č. REM/3/05.2010-72, jímž jsou uloženy povinnosti průhlednosti a nediskriminace. K požadavku navrhovatele uvést do Dodatku č. 7 jeho smluvní závazky vůči třetím osobám odpůrce uvedl, že toto lze pouze za předpokladu, že by k tomuto byl povinován na základě zákona nebo prováděcích předpisů, ale takový důkaz navrhovatel nepředložil. Odpůrce si není vědom žádné povinnosti, která by vyplývala z ujednání navrhovatele a třetích stran. K ceně za 2 tranzity odpůrce uvedl, že žádná rozhodnutí o ceně nestanovují cenu za „2 tranzit“ a ani neukládají takovouto službu poskytovat, sjednávat nebo požadovat. Proto není navrhovatel oprávněn tuto položku po druhé smluvní straně vynuocovat. V této položce pak odpůrce spatřuje účelové navýšení ceny nad rámec daný rozhodnutími o ceně.

K navrhovatelem namítané délce vyjednávání a obstrukcím uvedl odpůrce, že navrhovatel v rozporu s vyjednávací praxí předložil odpůrci nový návrh znění Dodatku č. 7 bez předchozího projednání. Předložený návrh dodatku neodpovídá znění, který byl s odpůrcem projednáván. V závěru odpůrce uvedl seznam sporných ujednání v Dodatku č. 7. Jedná se o bod 2.1, 2.2, 2.5, kde je uváděna i cena za 2 tranzity, která neodpovídá příslušným rozhodnutím o ceně.

Bod 2.6 Kaskádní odúčtování, toto odpůrce nevyužívá, a proto jej navrhuje vypustit, jedná se o Ceník tranzitu ke službám – celá tabulka. Odpůrce uvedl, že tím, že navrhovatel přesunul informační linky (1188) ze své pevné sítě do mobilní sítě, extrémně navýšil cenu za volání pro odpůrce a i pro klienty odpůrce. Na druhou stranu však navrhovatel nepřistoupil na odpůrcem navrhovanou cenu za linky 12xx, i když cenu má odpůrce sjednanou s jinými operátory v jiné výši. K ceně 0,222/0,111 Kč/min uvedené v tomto bodě v další tabulce, kterou se sjednává cena hrazená navrhovatelem společností OLO2, odpůrce uvedl, že se k tomu nemůže zavázat. Podle něj by však tyto ceny měly být shodné pro všechny operátory díky nediskriminaci. K ceně směřů na FOLO2 a VOIP včetně privátních sítí odpůrce uvedl, že je podle jeho názoru cena účelově navýšena, byť se nákladová struktura opět řídí rozhodnutími o ceně.

K bodu 2.7 a 2.8 - k cenám za službu volacích karet VCC odpůrce uvedl, že tuto službu neposkytuje, proto ceny neanalyzoval. Přesto navrhuje sjednotit názvosloví a vypustit termín tranzit 1. Nesouhlasí s rozdělováním tranzit 1 a tranzit 2 a ke stanovování cen na základě sjednaných cen navrhovatele s jinými subjekty.

K bodu 2.11 – nesouhlasí s uplatněním průměru cen mezi tranzit 1 a tranzit 2. Navrhuje, aby cena vycházela z úrovně určené v rozhodnutí o ceně a bez ceny za tranzit 2.

Dopisem ze dne 30. 6. 2011 navrhovatel doložil správnímu orgánu korespondenci s odpůrcem ohledně uzavření Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení, konkrétně e-mail ze dne 4. 10. 2011, kde odpůrce souhlasí se zněním Dodatku č. 7 s tím, že by tento dodatek odpůrce rád podepsal jako součást celého smluvního řešení, včetně Dodatku č. 8 nebo nové smlouvy.

Dopisem ze dne 29. 7. 2011, který byl doručen správnímu orgánu dne 3. 8. 2011 se vyjádřil navrhovatel ke stanovisku odpůrce ze dne 20. 6. 2011. Uvedl, že odpůrce nesprávně interpretuje ustanovení § 80 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích, neboť o vyjednávání o změně nebo dodatku smlouvy o propojení se použijí ustanovení § 80 odst. 3 a 4 uvedeného zákona obdobně. V případě projednávání nové smlouvy je nutno dohodnout se o všech sporných otázkách, které mají být předmětem smlouvy o propojení, jinak by nemohla být smlouva uzavřena. Při jednání o dodatku je však třeba vzít v úvahu, zda změna

smlouvy vyplývá z právních povinností a nebo zda navrhovaná změna smlouvy je navrhovaná na základě obchodní nebo vyjednávací strategie. Je však třeba vždy přihlídnout k principům regulace elektronických komunikací a k dosažení interoperability sítí a vzájemné dovolatelnosti účastníků připojených k jednotlivým sítím. Mezi cíle regulace nepatří zajistit prostřednictvím zásahu regulátora, aby smluvní strana mohla dosáhnout změny smlouvy kdykoliv, kdy platná a závazná smlouva přestane být v souladu s aktuální obchodní strategií. Je v rozporu s účelem zákona a se zásadou efektivitativy řízení, kdy jedna strana neustále rozšiřuje okruh sporných otázek. Podle navrhovatele nelze do jednání o dodatku zahrnovat jakoukoliv otázku, kterou některá strana během řízení označí za spornou. Navrhovatel se odkázal na § 45 odst. 1 a § 141 odst. 5 správního řádu, kdy je správní orgán vázán návrhem na zahájení správního řízení. Navrhovatel uvedl, že nejdříve vymezil předmět řízení a následně tento předmět nezužoval, pouze upřesnil návrh na základě výzvy správního orgánu. Proto návrh na vydání rozhodnutí správním orgánem o uložení povinnosti uzavřít dohodu o ceně ve stejné výši, která je uvedena v platné smlouvě, by postrádal smysl. Z uvedeného podle navrhovatele je zjevné, že návrh navrhovatele se od počátku netýkal cen, označených v návrhu Dodatku č. 7 písmenem „N“. Z tohoto důvodu nelze považovat dodatečné upřesnění ze strany navrhovatele za souhlas navrhovatele s návrhy odpůrce na změny platné smlouvy v částech označených písmenem „N“. K tvrzení odpůrce, že navrhovatel se svými návrhy jde nad rámec jednotlivých rozhodnutí o ceně, uvedl navrhovatel, že toto tvrzení odpůrce je pouze v obecné rovině, proto i navrhovatel obecně uvádí, že předložené návrhy cen vycházejí ze změn rozhodnutí o ceně a další regulatorní činnosti Úřadu a jsou v souladu se smyslem ustanovení smlouvy o propojení. Ke kaskádnímu účtování navrhovatel uvedl, že platná smlouva vychází z obecně uznávaného principu „kaskádního účtování“, proto i výše uvedených cen v systému kaskádního účtování by měla odpovídat tomuto principu. K ceně 2 tranzity navrhovatel uvedl, že toto nově nepožaduje. Tato cena je součástí dobrovolně uzavřené smlouvy o propojení a není v rozporu s právními předpisy. Navrhovatel uvedl, že odpůrce se zněním Dodatku č. 7 souhlasil (e-mail odpůrce ze dne 4. 10. 2011) a také byl splněn požadavek § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích. Závěrem navrhovatel zdůraznil, že předmět správního řízení určuje podle § 45 odst. 1 a § 141 odst. 1 a 2 správního řádu navrhovatel, tudíž seznam neupravených cen, které zmiňuje odpůrce, je pro toto řízení irelevantní.

Vzhledem k tomu, že v průběhu správního řízení zjistil správní orgán, že na straně odpůrce mohlo dojít ke změně subjektu na společnost Spinoco Czech Republic, a s. vyzval navrhovatele i odpůrce, aby se k této skutečnosti vyjádřili v tom směru, zda spor stále trvá a aby odpůrce sdělil, kdo je účastníkem řízení na straně odpůrce v tomto sporu.

Navrhovatel ve svém vyjádření uvedl, že byl informován odpůrcem, že došlo k přechodu části jmění na společnost Spinoco Czech Republic, a.s. a že na tuto společnost přešla všechna práva a povinnosti ze smlouvy o propojení. Proto navrhl, aby správní orgán pokračoval v řízení se společností Spinoco Czech Republic. a.s.

Odpůrce ve svém vyjádření ze dne 5. 8. 2011 uvedl, že společnost Unient Communications, a.s. realizovala v souladu se zákonem o přeměnách obchodních společností a družstev proces rozdělení odštěpením sloučením se společností Spinoco Czech Republic, a.s. Následkem realizace Rozdělení odštěpením sloučením došlo k 30. 6. 2011 k přechodu odštěpované části obchodního jmění společnosti Unient Communications, a.s. na společnost Spinoco Czech Republic, a.s. Mezi odštěpovanou částí byla i předmětná Smlouva o propojení elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005, uzavřená mezi navrhovatelem a odpůrcem. Dále uvedl, že telekomunikační činnost na základě této smlouvy bude vykonávat namísto společnosti Unient Communications a.s. společnost Spinoco Czech Republic., a.s. s tím, že o této skutečnosti byl informován i navrhovatel dopisem ze dne 21. 7. 2011.

Dne 11. 8. 2011 vydal správní orgán usnesení o tom, že se dalším účastníkem řízení na straně odpůrce stává společnost Spinoco Czech Republic a.s. se zdůvodněním, že správní orgán neměl žádnou reakci nového odpůrce o tom, že tvrzení navrhovatele a odpůrce o vstupu nového odpůrce do práv a povinností z uzavřené smlouvy o propojení je pravdivé,

neboť tato tvrzení nebyla doložena žádným originálem dokladu od nového odpůrce, společnosti Spinoco Czech Republic, a.s.

Následně svolal správní orgán ústní jednání na dne 25. 8. 2011, což byl jediný možný termín s ohledem na dovolené, na kterém se všichni zúčastnění shodli.

Dopisem ze dne 18. 8. 2011 se vyjádřil odpůrce – společnost Spinoco Czech Republic, a.s. - k přípisu navrhovatele ze dne 29. 7. 2011. Mimo jiné uvedl, že nerozšiřoval okruh sporných otázek, pouze jednotlivé sporné body vymezil a uvedl, proč s nimi nesouhlasí. Odpůrce se nedomnívá, že by řada navrhovatelem navržených změn byla provedena na základě právní povinnosti, a to příslušnými rozhodnutími o ceně, a proto nemohou být navrhovatelem jednostranně vynucovány. Odkazuje se na tvrzení navrhovatele v jeho návrhu na zahájení správního řízení a na vyjádření ze dne 29. 7. 2011, kde navrhovatel uvedl, že předmět sporu nezužoval, pouze návrh upřesnil na základě výzvy správního orgánu. Podle odpůrce je nutno, pokud má být výsledkem uzavření dodatku, posoudit i veškeré námitky a vyjádření odpůrce k návrhu dodatku. Dále se odpůrce odkázal na svá předchozí vyjádření týkající se vymezení sporných ujednání, kterými nesouhlas s rozhodnutími o ceně vymezuje. K cenám, týkajících se smluvních vztahů navrhovatele k třetím osobám, odpůrce uvedl, že nemá žádnou povinnost takové změny akceptovat a navrhovatel není oprávněn takové ceny při smluvní volnosti požadovat. K cenám za „2 tranzity“ odpůrce uvedl, že tato cena je v rozporu s příslušnými rozhodnutími o ceně, když navrhovatel požaduje cenu vyšší, než je přípustná a odkázal se na svá předchozí vyjádření k této problematice. Dále odpůrce potvrdil, že jednání o uzavření dodatku ke smlouvě o propojení byla zahájena v srpnu 2010, ale předložený návrh dodatku nebyl dosud diskutován. Odpůrci byl předložen k podpisu jiný návrh dodatku, než který byl projednáván. Závěrem odpůrce opět zopakoval, že považuje změny smlouvy uvedené v dodatku za rozporné s příslušnými rozhodnutími o ceně a zásadami nediskriminace, objektivitě, transparentnosti a proporcionalitě.

Dne 25. 8. 2011 se uskutečnilo ústní jednání v předmětném sporu. Na tomto jednání oprávněný zástupce nového odpůrce – společnosti Spinoco Czech Republic, a.s. – potvrdil, že společnost Spinoco Czech Republic, a.s. vstoupila do předmětné smlouvy o propojení místo společnosti Unient Communications, a.s. Účastníci řízení uvedli, že trvají na svých předchozích návrzích a vyjádřeních. Navrhovatel uvedl, že trvá na uzavření Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení v navrženém znění s tím, že bylo odpůrcem potvrzeno e-mailem ze dne 4. 10. 2011, že o Dodatku č. 7 nepanuje spor. K tomu uvedl odpůrce, že tato věta byla vytržena z kontextu a že podmiňuje podpis Dodatku č. 7 uzavřením dohody o dalších bodech formou Dodatku č. 8 ke smlouvě nebo novou smlouvou. Na ústním jednání byl projednán návrh Dodatku č. 7, který byl součástí návrhu na zahájení správního řízení a ve kterém byly navrhovatelem označeny položky písmenem „N“, které nejsou sporné a o kterých nemá být rozhodováno. Po projednání znění Dodatku č. 7 dospěly smluvní strany k závěru, že se některé body již vyjasnily a další se pokusí vyjasnit v průběhu měsíce září 2011. Proto účastníci navrhli přerušování řízení do konce září 2011 s tím, že se v průběhu této doby pokusí uzavřít dodatek mimo sporné řízení.

Na základě společného návrhu na přerušování řízení správní orgán řízení usnesením ze dne 26. 8. 2011 přerušil správní řízení do konce září 2011.

Dne 1. 9. 2011 obdržel správní orgán vyjádření navrhovatele ze dne 31. 8. 2011. Ten uvedl, že z projednání Dodatku č. 7 ke smlouvě o propojení vyplynulo, že cena za službu „2 tranzity“ byla mezi smluvními stranami sjednána v ustanovení 1.2.5.8 smlouvy o propojení na dobu určitou, a to do 30. 4. 2007. Služba za „2 tranzity“ je nadále poskytovaná a podmínky poskytování služby vč. ceny jsou dohodnuty na základě ustanovení č. 4.9 smlouvy o propojení. Navrhovatel dále uvedl, že pokud nedojde ke sjednání nové dohody ohledně této ceny v předmětném dodatku, zvažuje změnu návrhu na zahájení správního řízení tak, aby návrh na rozhodnutí správního orgánu obsahoval i povinnost odpůrce uzavřít s navrhovatelem dohodu o ceně za služby „2 tranzity“ standardní formou dodatku ke smlouvě o propojení. Navrhovatel uvedl, že je však otázkou, zda je o této smluvní neregulované ceně správní orgán

oprávněn rozhodovat. K tomu správní orgán podal poučení s tím, že je oprávněn rozhodovat spory podle § 127 zákona o elektronických komunikacích pouze za předpokladu, že povinnost je uložena přímo zákonem nebo konkrétním správním rozhodnutím. Zároveň upozornil navrhovatele, že to byl právě navrhovatel, který cenu za „2 tranzity“ svými vyjádřeními vyloučil ze správního řízení.

Dne 4. 10. 2011 obdržel správní orgán návrh odpůrce na další přerušení řízení do doby vydání stanoviska Úřadem k problematice principu symetrické regulace cen.

Na základě této informace vyrozuměl správní orgán účastníky o pokračování řízení a zároveň vyzval navrhovatele, aby se vyjádřil k návrhu odpůrce na další přerušení řízení.

Dne 11. 10. 2011 vydal správní orgán usnesení o tom, že jediným účastníkem správního řízení na straně odpůrce je společnost Spinoco Czech Republic, a.s., které zaslal této společnosti. O vydání tohoto usnesení v souladu se správním řádem zároveň informoval dopisem ze dne 11. 10. 2011 jak navrhovatele, tak i předchozího odpůrce, a to společnost Uniet Communications, a.s.

Dopisem ze dne 21. 10. 2011, který byl doručen správnímu orgánu do datové schránky dne 25. 10. 2011 potvrdil navrhovatel souhlas s přerušením řízení do vydání požadovaného stanoviska odpůrci Úřadem. S ohledem na skutečnost, že stanovisko Úřadu bylo zasláno odpůrci dne 26. 10. 2011, správní orgán již řízení nepřerušoval a dále pokračoval ve správním řízení.

Dne 6. 11. 2011 obdržel správní orgán novou žádost odpůrce o přerušení řízení do 9. 12. 2011 s odůvodněním, že s ohledem na vydané stanovisko Úřadu má vůli dosáhnout uzavření Dodatku č. 7 mimo sporné řízení.

S tímto dalším návrhem na přerušení řízení souhlasil navrhovatel dopisem ze dne 11. 11. 2011.

Vzhledem k tomu, že byly splněny zákonné podmínky pro přerušení správního řízení uvedené v § 64 odst. 2 správního řádu, vydal správní orgán usnesení ze dne 15. 11. 2011 o přerušení správního řízení do dne 9. 12. 2011.

Správnímu orgánu nebylo známo, že by došlo k uzavření Dodatku č. 7 mimo správní řízení, proto dopisem ze dne 19. 12. 2011 vyrozuměl účastníky řízení o pokračování v řízení.

Následně se odpůrce dopisem ze dne 2. 1. 2012 vyjádřil k průběhu sporu a k proběhlým jednáním mimo správní řízení. Uvedl, že se přes jeho snahu na obchodních jednáních nedohodl s navrhovatelem nad všemi spornými částmi dodatku.

Dále uvedl, že trvá na svém tvrzení, že předmětem sporu nemohou být pouze sporné body vymezené navrhovatelem, ale všechna sporná ustanovení smlouvy, resp. jejich dodatků, na jejichž znění se strany neshodly, a která objektivně brání uzavření smlouvy pouze v rozsahu povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích, resp. na jejich základě. Z podání provedených ve správním řízení i z jednání mimo rámec správního řízení vyplynulo, že řada navržených změn se netýká právních povinností vymezených veřejnoprávními předpisy (rozhodnutími o ceně), neboť jsou takové změny předmětem smluvní volnosti a nemohou být podle názoru odpůrce jednostranně vynucovány a i vymáhány prostřednictvím správního řízení vedeného u správního orgánu, který je oprávněn rozhodovat právě jen spory plynoucí z povinností stanovených zákonem o elektronických komunikacích. Proto podle odpůrce je třeba v rámci správního řízení nejprve rozlišit sporné body, o nichž je správní orgán oprávněn rozhodnout, a ty, které do jeho rozhodovací pravomoci nenáleží. Spor navrhovatele je veden o cenách za poskytované služby. Tím se rozlišení sporných bodů redukuje na ceny regulované rozhodnutími Úřadu o ceně a na ceny neregulované. Podle názoru odpůrce by proto správní orgán měl řízení v rozsahu neregulovaných cen zastavit z důvodu, že se tyto ceny netýkají právních povinností vymezených zákonem o elektronických komunikacích, a proto o nich není správní orgán oprávněn rozhodovat. Zároveň odpůrce upozornil, že u cen za poskytnuté služby, které jsou

regulovány rozhodnutími o ceně, je třeba posoudit, zda jsou předmětná sporná ustanovení smlouvy o propojení v současném znění v rozporu s takovými předpisy a teprve na základě takového posouzení by měl správní orgán teprve rozhodnout. Odpůrce rovněž upozornil, že ceny regulované rozhodnutími o ceně nikdy nebyly předmětem sporu, což vyplynulo i při projednávání předmětného dodatku. V závěru odpůrce uvedl, že navrhovatel od počátku správního řízení argumentoval tvrzením, že cílem řízení má být dosažení souladu smlouvy o propojení s příslušnými rozhodnutími o ceně. Odpůrce však nemá spor v těchto regulovaných cenách, ačkoliv to navrhovatel v probíhajícím řízení deklaruje. Skutečně sporné body (zejm. ceny požadované navrhovatelem za tzv. tranzit 2 a tzv. 800 linky) jsou dle názoru odpůrce výhradně spjaty s autonomií vůle smluvních stran při uzavírání smluv, neboť se podle názoru odpůrce nejedná o povinnosti vyplývající ze zákona o elektronických komunikacích. Podle odpůrce platí, že pokud jsou předmětná ustanovení smlouvy o propojení v intencích veřejnoprávní regulace, pak je pouze na vůli smluvních stran, zda se rozhodnou pro změnu stávající podoby práv a povinností vyplývajících z daného závazkového vztahu či nikoliv. Podle odpůrce navrhovatel v průběhu správního řízení neprokázal, že by předmětná ustanovení smlouvy byla v rozporu s povinnostmi vyplývajícími z veřejnoprávní úpravy. Z uvedených důvodů proto odpůrce navrhuje, aby správní orgán rozhodl, že se návrh zamítá.

Dopisem ze dne 16. 1. 2012 vyrozuměl správní orgán účastníky řízení, že má shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí, a že mají možnost se s nimi podle § 36 odst. 3 správního řádu seznámit.

Dne 24. 1. 2012 se dostavil k nahlížení do spisu zástupce navrhovatele. Po seznámení se se spisem uvedl do protokolu, že do 31. 1. 2012 předloží správnímu orgánu konečný návrh na rozhodnutí, který vyplynul z předchozích neúspěšných jednání s odpůrcem.

Dne 25. 1. 2012 se dostavil k nahlížení do spisu zástupce odpůrce na základě udělené plné moci odpůrcem (založena ve spise). Po seznámení se se spisem uvedl do protokolu, že odpůrce žádá správní orgán o seznámení s doplněným návrhem navrhovatele s tím, že si vyhrazuje právo vyjádřit se k tomuto případnému návrhu navrhovatele.

Dopisem ze dne 31. 1. 2012 navrhovatel zaslal konečný návrh na rozhodnutí sporu spočívající v povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem Dodatek č. 7 ke Smlouvě o propojení ze dne 22. 6. 2005, jehož upravené znění navrhovatel přiložil, a v povinnosti odpůrce uhradit náklady správního řízení ve výši 10.000,- Kč.

Odpůrce se ke konečnému návrhu navrhovatele vyjádřil dopisem ze dne 7. 2. 2012. Uvedl, že mu není známo, o které znění dodatku se jedná. Podle odpůrce navrhovatel stále mění, resp. rozšiřuje a zužuje předmět řízení, což je zřejmé jak z vyjádření navrhovatele tak z předložených důkazů. Podle odpůrce je otázkou, zda byl dodatek v předloženém znění projednán a zda jsou naplněny předpoklady pro vedení tohoto řízení. Podle odpůrce nemůže být předmětem sporu dodatek jako celek, ani všechny sporné body vymezené navrhovatelem, ale všechna sporná ustanovení smlouvy, resp. jejich dodatků, na jejichž znění se smluvní strany neshodly a která objektivně brání uzavření smlouvy, avšak pouze v rozsahu povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích, resp. na jeho základě. Podle odpůrce řada navrhovaných změn nesouvisí s právními povinnostmi vymezenými veřejnoprávními předpisy. Takové změny jsou předmětem smluvní volnosti a nemohou být navrhovatelem jednostranně vynucovány. Podle odpůrce by správní orgán měl v rozsahu neregulovaných cen řízení zastavit z důvodu, že se tyto ceny netýkají právních povinností vymezených zákonem o elektronických komunikacích a správní orgán o nich není oprávněn rozhodnout. Závěrem odpůrce zopakoval a zdůraznil, že ceny za poskytované služby, které jsou regulovány rozhodnutími o ceně, nejsou předmětem sporu, což vyplynulo i z projednávání předmětného dodatku při ústním jednání.

Následně dopisem zde dne 23. 4. 2012 vyzval správní orgán odpůrce, aby se jednoznačně vyjádřil k cenám za přenesení čísla uvedené navrhovatelem v bodě bod 1.8 navrženého Dodatku č. 7. K této výzvě odpůrce uvedl, že tyto ceny nejsou sporné a že s těmito cenami navrženými navrhovatelem souhlasí.

* * *

Po přezkoumání veškerých shromážděných podkladů správního řízení správní orgán konstatuje následující.

Podle § 127 zákona o elektronických komunikacích předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu rozhoduje spory mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Správní orgán vycházel z přesvědčení, že jeho pravomoc rozhodnout o předloženém návrhu vyplývá ze skutečnosti, že jde o spor mezi osobami vykonávající komunikační činnosti, který vyplývá ze zákona o elektronických komunikacích a i z regulační činnosti správního orgánu na základě provedených analýz relevantních trhů v souladu s § 51 zákona o elektronických komunikacích.

Při posuzování předmětné věci vycházel správní orgán ze zákona o elektronických komunikacích, z provedených analýz relevantních trhů na základě Opatření obecné povahy č. OOP/1/02/2008. Podle Opatření obecné povahy OOP/1/02/2008 se jedná zejména o provedenou analýzu trhu č. 2 (podle předchozího Opatření obecné povahy č. OOP/1/07.2005 analýza trhu 9), trhu č. 3 (podle předchozího uvedeného Opatření obecné povahy analýza trhu 8), trhu č. 7 (podle předchozího uvedeného Opatření obecné povahy analýza trhu 16), vč. uložených povinností a cenových regulací (rozhodnutí o ceně) na základě provedených analýz relevantních trhů, ze smlouvy o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005 uzavřené mezi spornými stranami vč. uzavřených dodatků, kterou má správní orgán k dispozici. Dále správní orgán vycházel z vyjádření Úřadu čj. 102 939/2010-611/VIII.vyř. ze dne 3. 12. 2010 k cenám za přenesení čísla z pevné sítě, ze stanoviska Úřadu ze dne 26. 10. 2011 čj. ČTÚ-98 435/2011-611, které si vyžádal mimo správní řízení odpůrce k otázkám symetrické regulace cen za služby terminace volání. Dále správní orgán vycházel z nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění pozdějších předpisů.

Na základě provedených důkazů má správní orgán za to, že navrhovatel byl na základě provedených analýz relevantních trhů stanoven podnikem s významnou tržní silou na relevantním trhu č. 2 rozhodnutím č. SMP/2/03.2010-4, čj. 97 170/2009-609/VI.vyř. ze dne 23. 3. 2010 na základě opatření obecné povahy analýza trhu č. A/2/10.2009-12 a na relevantním trhu č. 3 rozhodnutím č. SMP/3/03.2010-17, čj. 92 758/2009-609/VII.vyř. ze dne 23. 3. 2010 na základě opatření obecné povahy č. A/3/10-2009-13. Jedná se o trhy týkající se originace a terminace volání v pevné síti. Také na relevantním trhu č. 7 byl navrhovatel stanoven podnikem s významnou tržní silou rozhodnutím č. SMP/7/03.2010-21 čj. 92 997/2009-609/VI.vyř. ze dne 23. 3. 2010 na základě opatření obecné povahy č. A/7/09.2009-11 – ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích. Odpůrce byl stanoven podnikem s významnou tržní silou na trhu č. 3 rozhodnutím č. SMP/3/04.2010-61 21, čj. 92 774/2009-609/IX.vyř. ze dne 21. 4. 2010, a jako takovému mu byly stanoveny povinnosti, ale bez cenové regulace. Podniku s významnou tržní silou byly rozhodnutím Úřadu uloženy povinnosti, spočívající zejména v uplatňování rovnocenných podmínek za rovnocenných okolností pro ostatní podnikatele a poskytovat ostatním podnikatelům služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, v jaké je poskytuje pro služby vlastní.

Na základě uvedených provedených analýz relevantních trhů byla navrhovateli jako podniku s významnou tržní silou stanovena i cenová regulace. V jednotlivých aktuálních rozhodnutích o ceně, a to CEN/3/04.2010-67 a CEN/7/04.2010-68, CEN/2/04.2010-66, vydaných v rámci regulační činnosti Úřadu jsou stanoveny maximální ceny, které je navrhovatel oprávněn účtovat za poskytnuté služby všem odběratelům (podnikatelům v elektronických komunikacích), tedy i odpůrci.

Ve sporném řízení, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke

zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Po posouzení všech doložených a známých skutečností správní orgán I. stupně konstatuje následující.

Předmětem sporu je uzavření Dodatku č. 7 ke Smlouvě o propojení sítí elektronických komunikací ze dne 22. 6. 2005, jehož poslední verzi přiložil navrhovatel jako přílohu ke svému konečnému návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 31. 1. 2012. V tomto přiloženém návrhu Dodatku č. 7 navrhovatel konkretizoval položky, o kterých požaduje rozhodnout (dříve, v předchozím návrhu Dodatku č. 7, je označil písmenem „N“ s tím, že nejsou předmětem sporu) nebo snížil požadované částky uvedené v jednotlivých položkách.

Při posuzování oprávněnosti rozhodnout spor ve věci uzavření Dodatku č. 7, po upřesnění rozsahu návrhu dodatku navrhovatelem, dospěl správní orgán k závěru, že může rozhodnout pouze o těch částech/položkách návrhu Dodatku č. 7, které přímo vyplývají z provedených analýz relevantních trhů, z příslušného platného pravomocného rozhodnutí o ceně vydaného na základě provedených analýz relevantních trhů, popř. o těch částkách, které vyplývají z právních předpisů.

Na základě uvedeného pak při svém rozhodování sporu o uzavření Dodatku č. 7 správní orgán vycházel z následujících platných a účinných rozhodnutí o ceně, na které se také navrhovatel ve svém návrhu odvolával.

Rozhodnutí o ceně **CEN/2/04.2010-66** ze dne 21. 4. 2010 stanoví navrhovateli sjednávat ceny za propojení ve veřejné komunikační síti navrhovatele pro službu původ volání (originace) v pevném místě (dále jen ceny za „originaci“) tak, aby nebyly překročeny tyto maximální ceny

originace s propojením na	doba provozu	maximální cena za originaci [Kč/min] bez DPH
a) místní ústředně (HOST)	silného	0,31
	slabého	0,16
b) první tranzitní ústředně	silného	0,36
	slabého	0,18

s tím, že originací s propojením na místní ústředně se rozumí případ, kdy se koncový bod propojené veřejně dostupné telefonní sítě, ze které je volání směrováno, nachází v přístupové oblasti bránové ústředny, ve které jsou síť propojeny, přičemž bránovou ústřednou je ústředna místní, a originací s propojením na první tranzitní ústředně se rozumí případ, kdy se koncový bod propojené veřejně dostupné telefonní sítě, ze které je volání směrováno, nachází v přístupové oblasti bránové ústředny, ve které jsou síť propojeny, přičemž bránovou ústřednou je ústředna tranzitní. Dále je v odst. 2 tohoto rozhodnutí uvedeno na jaká další volání se regulace vztahuje, a to na volání

a) prostřednictvím služeb volba a předvolba operátora,

b) internetové (dial-up),

c) na negeografická čísla (jedná se o přístupové kódy 800 a 820 až 829),

která jsou započatá (originovaná) z geografických čísel veřejné pevné telefonní sítě účastníka řízení a v případě volání prostřednictvím služeb volba a předvolba operátora (a) i z telefonních čísel, která se skládají z přístupového kódu k neveřejným sítím (jedná se o přístupové kódy 9500 až 9599 a 972 až 974) a doplňkových číslic, vymezených ve vyhlášce o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací vydané k provedení § 29 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích.

Rozhodnutí o ceně **CEN/3/04.2010-67** stanoví navrhovateli maximální ceny za ukončení volání (terminace) v jednotlivých veřejných telefonních sítích poskytovaných v pevném místě, aby nebyly překročeny tyto maximální ceny:

terminace s propojením	doba provozu	maximální cena za terminaci [Kč/min] bez DPH
a) místní ústředně (HOST)	silného	0,30
	slabého	0,15
b) poslední tranzitní ústředně	silného	0,34
	slabého	0,17

Rozhodnutí o ceně **CEN/7/04.2010** stanoví navrhovateli ceny za ukončení hlasového volání (terminace) v jednotlivých veřejných mobilních telefonních sítích tak, aby:

- ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí do 30. června 2010 nebyla překročena maximální cena 1,96 Kč/min bez DPH (uvedené rozhodnutí o ceně nabylo právní moci 22. 4. 2010)
- v období od 1. července 2010 nebyla překročena maximální cena 1,66 Kč/min bez DPH,
- v období od 1. ledna 2011 nebyla překročena maximální cena 1,37 Kč/min bez DPH,
- v období od 1. července 2011 nebyla překročena maximální cena 1,08 Kč/min bez DPH.

V příslušném rozhodnutí o ceně pak Úřad zároveň stanovil lhůtu, do kdy je navrhovatel povinen sjednat ceny uvedené v jednotlivých rozhodnutích o ceně.

O položkách v Dodatku č. 7, které nepodléhají regulační činnosti Úřadu, popř. položky, které jsou jako výsledné ceny složeny z ceny regulované a z další neregulované ceny za poskytnutou službu, tj. k regulované ceně je připočtena další částka za určitou „přidanou hodnotu“, není správní orgán oprávněn rozhodnout, a je věcí obchodní politiky smluvních stran, na jakých cenách se smluvně shodnou.

V rámci řešení tohoto sporu pak také není pro správní orgán relevantní tvrzení navrhovatele uplatňované v průběhu řízení, že ceny jsou stranami fakticky akceptované, protože si strany tyto ceny fakturují a i platí. Pokud tyto položky nepodléhají cenové regulaci nebo nevyplývají z právních předpisů nebo z provedených analýz relevantních trhů, není správní orgán oprávněn rozhodnout v tom smyslu, že dodatek s těmito „nespornými, ale cenově neregulovanými položkami“ jsou smluvní strany povinny uzavřít. O cenách, které nepodléhají regulaci správního orgánu, není správní orgán oprávněn rozhodovat ve smyslu stanovení povinností, aby smluvní strany uzavřely dodatek ke smlouvě o propojení s těmito cenami, ani správní orgán není podle zákona o elektronických komunikacích oprávněn svým rozhodnutím nahradit vůli smluvních stran k uzavření takového dodatku ke smlouvě o propojení.

Na základě uvedeného dospěl správní orgán k závěru, že není oprávněn rozhodovat o těch cenách, které nejsou regulovány příslušnými rozhodnutími o ceně, nevyplývají z analýz relevantních trhů, popř. nejsou upraveny právními předpisy, a proto je nutno v těchto částech návrh zamítnout, jedná se o tyto body návrhu Dodatku č. 7:

bod 1.1 čl. 1.2.5.8 Služby koncového volání, cenové regulaci nepodléhá cena za „2 Tranzit“

bod 1.3 čl. 1.6.3.1 Služby přístupu k Protikorupční lince a Evropským harmonizačním číslům poskytovaným jinými subjekty v síti navrhovatele, volání na tato čísla nepodléhají cenové regulaci.

bod 1.4 čl. 1.11.5.6 Služby přístup ke službám typu Zelená linka poskytovaná navrhovatelem. V návrhu dodatku je řešena cena, kterou má hradit za poskytnutou službu navrhovatel odpůrci. Tato cena není regulovaná pro odpůrce. Rozhodnutí o ceně CEN/2/04.2010-66, stanovuje regulované ceny, která mají být hrazeny navrhovateli a nikoliv opačně, tj. ceny, které má hradit navrhovatel odpůrci.

bod 1.5 čl. 2.4.5.6 Služby přístupu ke službám bezplatného volání poskytované společností odpůrce. V tomto bodu nepodléhá cenové regulaci 2 tranzit a ceny uvedené v obou tabulkách pro „Volání v tranzitu“, proto není správní orgán o těchto cenách oprávněn rozhodnout, a to ani o ceně za 1 tranzit v rámci položek Volání v tranzitu.

bod 1.6 čl. 1.10.7. Kaskádní odúčtování, ceny za kaskádní odúčtování nejsou cenově regulované.

bod 1.9 čl. 1.3.12 Ceny za Službu přístupu k NS a VS za volání do neveřejných sítí, uvedená cena není cenou regulovanou rozhodnutím o ceně, proto o ní není správní orgán oprávněn rozhodnout.

bod 1.10 a bod 1.11 Služba vyhledání přeneseného čísla s následným dosměrováním volání navrhovatele (čl. 1.21.1) a odpůrce (čl. 1.11.9).

K částkám uvedeným v těchto člancích návrhu Dodatku č. 7 je nutno uvést následující. V jednotlivých bodech uvedených článků, jsou uvedeny několikeré ceny, kromě jedné položky 1,73 Kč/hovor – Jednorázová cena za vyhledání přeneseného čísla. K této ceně 1,73 Kč u všech bodů uvedených článků navrhovatel ve svém návrhu Dodatku č. 7 zasláném správnímu orgánu po nahlížení do spisu, jako přílohu ke svému konečnému návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 31. 1. 2012, uvedl, že tato „cena není předmětem návrhu ani rozhodnutí ČTÚ. Je upravena platnou smlouvou o propojení a zůstává beze změny“. Na základě uvedeného vysvětlení této položky navrhovatelem se správní orgán touto položkou – jednorázovou cenou za vyhledání přeneseného čísla v jednotlivých bodech nezabýval, protože není předmětem sporu.

K ostatním cenám uvedeným v těchto bodech a člancích správní orgán uvádí, že další uvedené ceny spojené se službou vyhledání přeneseného čísla nejsou regulovány Úřadem. Navíc tyto ceny jsou, jak uváděl navrhovatel ve svém podání ze dne 3. 5. 2010, složeny ze dvou složek (cenově regulovaných a neregulovaných), aniž by byly jednotlivě regulované i neregulované položky konečné ceny uvedeny. Správní orgán však nemůže rozhodnout o cenách, které nepodléhají cenové regulaci, jak bylo uvedeno výše, proto nemůže rozhodnout ani o cenách, jak jsou uvedeny v těchto bodech dodatku, resp. o ceně, která je uvedená ve výsledku jako cena složená z ceny regulované a neregulované.

Na základě uvedeného, po vyloučení jednotlivých položek, ve kterých bylo nutno návrh zamítnout, správní orgán ve výroku I. tohoto rozhodnutí stanovil účastníkům sporného řízení povinnost sjednat si vzájemná práva a povinnosti v dodatku ke smlouvě o propojení pouze ve zbývajících částech. Jedná se o následující body, nebo jejich části uvedené v návrhu Dodatku č. 7, který byl předložen správnímu orgánu navrhovatelem dopisem ze dne 31. 1. 2012, které podléhají cenové regulaci, vyplývají z provedené analýzy relevantních trhů, popř. jejich výše vyplývá z právních předpisů.

bod 1.1 čl. 1.2.5.8 Služby koncového volání.

Ceny za propojení veřejných pevných komunikačních sítí hrazené odpůrcem navrhovatel 1 tranzit - ve výši 0,34 Kč/min silný provoz a 0,17 Kč/min slabý provoz.

Tyto ceny odpovídají cenové regulaci Úřadu, tj. byla rozhodnutím o ceně CEN/3/04.2010-67 stanovena povinnost navrhovatel sjednat si smluvně ceny za propojení v jeho veřejné telefonní síti pro službu ukončení volání (terminace) (dále jen "ceny za terminaci") tak, aby nebyly překročeny uvedené maximální ceny. V rámci cenové regulace již nejsou Úřadem regulovány ceny týkající se 2 tranzitu:

bod 1.2 čl. 2.2.5.8 Služby koncového volání (ceny platné a účinné od 1. 8. 2010)

Ceny za propojení veřejných pevných komunikačních sítí hradí navrhovatel. Uvedené částky ve výši 1 tranzit - 0,34 Kč/min silný provoz a 0,17 Kč/min slabý provoz a odpovídají maximálním částkám uvedeným v rozhodnutí o ceně CEN/3/04.2010-67. Povinnost dohodnout si uvedené částky za 1 tranzit, které bude hradit navrhovatel odpůrci, však z tohoto rozhodnutí o ceně nevyplývá. Uvedeným rozhodnutím o ceně byla uložena povinnost pouze navrhovatel tak, že nemůže požadovat vyšší částky, než jsou uvedeny v předmětném

rozhodnutí o ceně. Vůči ostatním poskytovatelům služeb cenová regulace nebyla uplatněna z důvodů, jak vyplývá z bodu 3.6 Analýzy relevantního trhu 3 vydanou opatřením obecné povahy č. A/3/10.2009-13, kde je uvedeno: „Při případném řešení sporů bude Úřad vycházet z principu symetrické regulace cen v souladu s doporučením Komise o regulaci sazeb za ukončení volání v pevných a mobilních sítích v EU. Úřad vzhledem k dosavadnímu průběhu uzavírání smluvních vztahů neočekává negativní dopady neuplatnění povinností souvisejících s regulací cen alternativním operátorům“. Tento závěr byl rovněž potvrzen Úřadem v jeho stanovisku ze 26. 10. 2012, které si vyžádal odpůrce ve věci symetrické regulace cen za služby terminace volání. Na základě tohoto bodu analýzy si smluvní strany sjednávají symetrické ceny za terminaci, popř. o těchto cenách rozhodne správní orgán. Ceny za 2 tranzit nejsou regulovány rozhodnutím o ceně CEN/3/04.2010-67, tudíž pro ně neplatí „princip symetrické regulace cen, jak bylo uvedeno v Analýze relevantního trhu č. 3.

bod 1. 5 čl. 2.4.5.6 Služby přístupu ke službám bezplatného volání poskytovanou odpůrcem.

Ceny hrazené odpůrcem navrhovatelí za volání od navrhovatele do FOLO, MOLO (bez položek uvedených ve Volání v tranzitu) 1 tranzit - ve výši 0,36 Kč/min silný provoz a 0,18 Kč/min slabý provoz. Tyto ceny odpovídají cenové regulaci Úřadu, tj. byla rozhodnutím o ceně CEN/2/04.2010-66 stanovena povinnost navrhovatelí sjednat si smluvně ceny za propojení v jeho veřejné telefonní síti pro službu původ volání (originace) tak, aby nebyly překročeny uvedené maximální ceny. V rámci cenové regulace již nejsou Úřadem regulovány ceny týkající se 2 tranzitu a Volání v tranzitu.

bod 1.7 a 1. 8. Služby přenositelnosti čísla Služba poskytovaná navrhovatelem a hrazená odpůrcem (bod 1.7 Dodatku č. 7 čl. 1.12.11.9) a

bod 1. 8 (bod 1.7 Dodatku č. 7 čl. 2.5.11.10) Služba poskytovaná odpůrcem a hrazená navrhovatelem. K uvedeným cenám požadovaným za tuto službu je třeba uvést, že tyto ceny musí být nákladově orientované podle § 55 zákona o elektronických komunikacích. Výši ceny za přenesení čísla, kterou může navrhovatel jako cenu nákladově orientovanou požadovat, průběžně kontroluje Úřad a takto zjištěná a potvrzená cena Úřadem musí být navrhovatelem respektovaná. Cena uváděná v návrhu dodatku koresponduje ceně, resp. cenám, které potvrdil Úřad dopisem čj. 102 939/2010-611/VIII. vyř. ze dne 3. 12. 2010 pro r. 2011, že jsou cenami v souladu s § 55 zákona o elektronických komunikacích. Jedná se o tyto ceny (bez DPH) za přenesení čísla z pevné sítě navrhovatele ve výši 391,- Kč za jednoduchou objednávku, ve výši 1 218,- Kč za komplexní objednávku, ve výši 423,- Kč za změnu objednávky a 1 759,- Kč za objednávku ABORT, vrácení přeneseného čísla 132,- Kč. Tyto ceny dosud nebyly pro r. 2012 Úřadem zpochybněny. Odpůrce s uvedenými cenami požadovanými navrhovatelem za poskytnutou službu přenesení čísla poskytovanou odpůrcem souhlasil, nerozporoval tato ceny za přenesení čísla, tudíž se těmito cenami správní orgán dále nezabýval, a považuje je za ceny v souladu s § 55 zákona o elektronických komunikacích.

Ceny za používání přeneseného čísla

Jedná se o ceny hrazené odpůrcem navrhovatelí (bod 1.7 Dodatku č. 7 čl. 1.12.11.9) a o ceny hrazené navrhovatelem odpůrci (bod 1.8 Dodatku č. 7 čl. 2.5.11.10), které jsou v souladu s poplatky za využívání čísel uvedenými v nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění pozdějších předpisů.

Stanovenou lhůtu 30 dnů k upravení vzájemných práv a povinností uvedených ve výroku I. rozhodnutí považuje správní orgán za přiměřenou k tomu, aby byl zpracován návrh dodatku, odsouhlasen a i podepsán smluvními stranami, neboť lze toto považovat spíše za administrativní kroky, když účastníci správního řízení tyto ceny vycházející z cenové regulace v praxi účtují (aplikují).

K výroku II. správní orgán uvádí, že byl nucen ve zbývající části návrhu dodatku zamítnout, protože nebyl oprávněn o této zbývající části rozhodnout z důvodů, jak bylo podrobně uvedeno výše.

K výroku III. správní orgán uvádí, že o náhradě nákladů řízení rozhodoval v souladu s ustanovením § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, a to tak, že rozhodující hledisko pro náhradu nákladů řízení je úspěch ve věci a náhrada nákladů bude přiznána tomu účastníku, který měl ve věci úspěch. Vzhledem k minimálnímu rozsahu uložené povinnosti z návrhu Dodatku č. 7, kdy většina (více než 50 %) bodů návrhu Dodatku č. 7 byla zamítnuta jako celek nebo zčásti z důvodů, jak je uvedeno výše, nelze přiznat navrhovateli ani poměrnou výši náhrady nákladů za uhrazený správní poplatek ve výši 10.000,- Kč, jinou náhradu nákladů navrhovatel nepožadoval. Odpůrce neprokázal, že by mu náklady s tímto správním řízením vznikly. Proto nebyla přiznána náhrada nákladů žádnému účastníku řízení a každá strana si nese sama náklady, které jí s tímto řízením vznikly.

S ohledem na výše uvedené správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Správní orgán upozorňuje, že vydání tohoto rozhodnutí nebrání tomu, aby v rámci smluvní volnosti stran se smluvní strany dohodly na širší úpravě dodatku, než je stanoveno v tomto rozhodnutí. Jedná se zejména o ty položky, které nepodléhají cenové regulaci.

K námitkám odpůrce vznášených odpůrcem v průběhu správního řízení týkajících se zejména toho, že návrh dodatku, který navrhovatel předkládal odpůrci k podpisu nebo jako znění o kterém má správní orgán rozhodnout, že o těchto zněních dodatku navrhovatel s odpůrcem nejednal, je třeba uvést, že o regulovaných cenách, popř. o cenách, které vyplývají z právních předpisů, nebo z provedené analýzy relevantního trhu č. 3, není důvodné projednávání těchto cen. V rozhodnutích o ceně je uvedena povinnost navrhovateli sjednat si ceny podle těchto rozhodnutí o ceně. Tudíž ani druhá smluvní strana (odpůrce) by se neměla bránit písemnému sjednání těchto cen, a to i s ohledem na své tvrzení, např. ze dne 7. 2. 2012, že uplatnění cen regulovaných rozhodnutími o ceně nebylo předmětem sporu, popř. vázat sjednání těchto cen s projednáním jiných sporných bodů dodatku, popř. smlouvy.

Jinou otázkou jsou ceny, které nejsou regulované ani jinak upravené, o těchto cenách se musí smluvní strany dohodnout. V této souvislosti je však třeba upozornit, že je třeba respektovat povinnosti, které byly uloženy sporným stranám (tj. navrhovateli a odpůrci) v rámci provedených analýz relevantních trhů jako podnikům s významnou tržní silou na relevantním trhu.

Správní orgán výše vysvětlil, o čem je oprávněn rozhodovat. O jiných namítaných sporných bodech, o kterých oprávněn rozhodovat není, ani mu nepřísluší posuzovat, či nároky jsou oprávněné či nikoliv, se musí dotčení podnikatelé dohodnout a je pak otázkou jejich obchodní strategie, na čem se v konečném důsledku dohodnou. Na základě uvedeného proto nebylo možno vyhovět průběžně podávané námitce odpůrcem, že předmětem sporu by měla být všechna sporná ustanovení smlouvy, resp. dodatku, a nikoliv jen sporné body vymezené navrhovatelem z důvodu, že se jedná o návrh navrhovatele, který si sám rozhoduje, o čem požaduje rozhodnout. Proto námitky odpůrce, že by se mělo rozhodovat o všech sporných částech dodatku, považuje správní orgán pouze na procesní obranu odpůrce, proč nebyl uzavřen dodatek ke smlouvě o propojení. Nic nebrání tomu, aby si odpůrce podal ke správnímu orgánu svůj návrh na řešení sporu. V této souvislosti je třeba upozornit, že správní orgán má zákonem o elektronických komunikacích jasně vymezeno, o čem je oprávněn rozhodovat ve sporném řízení. O čemž byly účastníci v průběhu řízení opakovaně poučeni.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje zaručeným elektronickým podpisem.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "P. Dvořák", is written over the printed name.

PhDr. Pavel Dvořák, CSc.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

"DS"

VYPRAVENO DNE - 2 -07- 2012